

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 30 maja 1885.

76.

Ustawa z dnia 11 maja 1885,

zatwierdzająca uchwałę sejmu krainńskiego, tyczącą się pobierania w latach 1885 i 1886 dodatków do podatków stałych na rzecz funduszu indemnizacyjnego krainńskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

W myśl ustępu 3go Umowy z dnia 29 kwietnia 1876 (ustawa z dnia 8 maja 1876, Dz. u. p. Nr. 72), zatwierdza się uchwałę sejmu krajowego księstwa krainńskiego, według której, celem zebrania za pomocą dodatków do podatków stałych sumy dopłat krajowych na pokrycie wydatku indemnizacyjnego w latach 1885 i 1886 pobierany być ma dodatek mniej niż 20procentowy do wszystkich podatków stałych, całkowicie wziętych na przepis.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 11 maja 1885.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

77.**Ustawa z dnia 15 maja 1885,**

zmieniająca §§. 2 i 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

§. 2 i §. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 62), opiewać mają następuje:

§. 3.

Jeżeli odsetki zastrzeżone zostały bez oznaczenia miary lub należą się na zasadzie ustawy, liczyć należy po pięć od sta na rok.

§. 6.

Wszelkie postanowienia sądowo-cywilne i sądowo-karne powyższym przeciwnie, tracą moc obowiązującą; mianowicie zaś patent z dnia 2 grudnia 1803 (Z. u. s. Nr. 640), rozporządzenie z dnia 14 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 160), §. 485 księgi ustaw karnych, tudzież §§. 993, 994, 995, 996, 997, 998, 1000 i 1196 powszechnej księgi ustaw cywilnych. Ustawa niniejsza nie narusza praw zakładów kredytowych i kas oszczędności opartych na statutach, przepisów księgi ustaw handlowych i ustawy wekslowej, jakoteż patentu z dnia 2 czerwca 1848 (Z. u. s. Nr. 1157) i rozporządzenia cesarskiego z dnia 7 lutego 1856 (Dz. u. p. Nr. 21) w przedmiocie obiegu przymusowego pieniędzy papierowych.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 15 maja 1885.

Franciszek Józef r. w.**Taaffe r. w.****Pražák r. w.****78.****Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25 maja 1885,**

tyczące się skal do ryczałtowego oznaczenia podatku od cukru burakowego w kampanii 1885/86 tudzież miary rękomi na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru na wypadek potrzeby.

We względzie opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1885/86 na zasadzie §fu 4go ustawy z dnia 18 czerwca 1880 o częściowej zmianie przepisów, dotyczących się opodatkowania cukru burakowego (Dz. u. p. Nr. 74) i na zasadzie §. 2, l. 3 i §. 3, l. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 71), rozporządza się w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu, co następuje:

§. 1.

Ilość buraków świeżych, opodatkować się mająca, wymierzana będzie na każdy hektolitr pojemności naczyń dyfuzyjnych, w baterye połączonych i na każdy ładunek tychże:

I. Gdy baterye mają najmniej 9 a najwięcej 11 naczyń dyfuzyjnych:

1. Po pięćdziesiąt (50) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne są w ten sposób używane, iż staje się zadosyć następującym warunkom:

- a) buraki siekane, gdy się je wkłada do naczyń dyfuzyjnych, powinny być świeże, a zatem ani ogrzane, ani zatarte, ani w żaden inny sposób przygotowane;
- b) naczynia dyfuzyjne napełniać należy bez używania do tego jakiegokolwiek przyrządu tłoczącego lub miażdżącego, powiększającego gęstość warstwy buraków siekanych. Łopaty, ożogi i grabie nie będą uważane za przyrządy do tłoczenia lub miażdżenia. Natomiast szruba zamykająca, u górnego wieka spadającego, uważana być ma za przyrząd tłoczący, wtedy, gdy po mocnem zamknięciu wieka wystaje o więcej niż 20 centymetrów po nad obłak lub wieko łącznie z częścią, którą wysokość mutry zasłania;
- c) po napełnieniu naczynia dyfuzyjnego i gdy się już dyfuzyza zaczyna, w żadnym razie nie wolno dopełniać, t. j. powiększać ilości buraków siekanych.

2. Po siedmdziesiąt pięć (75) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne używane są w ten sposób, że z powyższych trzech warunków nie jest dopełniony albo wzmiankowany pod a) albo wzmiankowany pod b).

3. Po ośmdziesiąt siedm i pół ($87\frac{1}{2}$) kilogramów, jeżeli naczyń dyfuzyjnych używa się w ten sposób, że z trzech warunków powyższych żaden nie jest dopełniony, albo nie jest dopełniony warunek pod a) razem z warunkiem pod b), lub warunek pod c) wzmiankowany.

II. Gdy baterye mają mniej niż 9, albo więcej niż 11 naczyń dyfuzyjnych, ilości powyższe (I) stósownie do sposobu używania naczyń, powiększone każda o 25 od sta.

Z naczyniami dyfuzyjnemi, które ścianą środkową są podzielone na dwie połowy, tak postępować należy przy wymierzaniu wydajności jak z temi, które nie są przedzielone, jeżeli obie połowy mają wspólne wieko górne i wspólne wieko dolne a są napełniane i wypróżniane jednocześnie i jeżeli do oznaczania rzeczywistej ilości ładunków używane jest liczydło Hodeka. Jeżeli choćby jeden z tych warunków nie jest dopełniony, każdą połowę liczyć należy jak osobne naczynie dyfuzyjne.

III. Gdy naczynia dyfuzyjne mają mniej niż 75 centymetrów wysokości, ilości pod I ustanowione, tudzież ilości te z podwyższeniem o 25 od sta (II), powiększają się o następujące dodatki:

gdy wysokość wynosi mniej niż 75 aż do 70 centymetrów dolicza się										5	od sta		
"	"	"	"	"	70	"	"	65	"	"	7 1/2	"	"
"	"	"	"	"	65	"	"	60	"	"	10	"	"
"	"	"	"	"	60	"	"	55	"	"	12 1/2	"	"
"	"	"	"	"	55	"	"	50	"	"	15	"	"
"	"	"	"	"	50	"	"	45	"	"	17 1/2	"	"
"	"	"	"	"	45	"	"	40	"	"	20	"	"
"	"	"	"	"	40	"	"	35	"	"	22 1/2	"	"
"	"	"	"	"	35	"	"	30	"	"	25	"	"
"	"	"	"	"	30	"	"	—	"	"	30	"	"

Wysokość wymierza się u naczyń dyfuzyjnych, urządzonych do wywracania, od punktu środkowego dolnego aż do punktu środkowego górnego sita, a u innych naczyń dyfuzyjnych od punktu środkowego dolnego sita, w kierunku pionowym aż do poziomu brzegu górnego otworu roboczego.

IV. Gdy naczynia dyfuzyjne rozszerzają się od dołu stożkowato i gdy przeto ich średnica wewnętrzna zwiększa się od górnego brzegu ku dołowi albo zwolna albo ustępami, dolicza się do ilości pod I, lub do tychże ilości z dodatkami pod II i III wzmiankowanymi, dodatek w ilości dziewięć (9) od sta.

Stożkowatość, w której różnica między najmniejszą a największą średnicą części stożkowatej wynosi nie więcej nad 5 centymetrów, nie ma być brana na uwagę.

Także i takie naczynia dyfuzyjne, w których z częścią górną stożkowatą ku dołowi łączy się część walcowata lub dwustożkowata, albo obie jedna po drugiej, podlegają temu samemu dodatkowi dziewięć (9) od sta, gdy pionowa odległość środka dolnego sita, zmierzona od powierzchni największego koła, w miejscu, gdzie część górna stożkowata łączy się z częścią walcowatą lub dwustożkowatą, jest mniejsza niż połowa największej średnicy. Z naczyniami formy obłączystej lub rozszerzającej się ustępami, postępować się będzie jak ze stożkowatymi.

§. 2.

I. Oplątną pojemność każdego naczynia dyfuzyjnego wymierza się, napełniając je aż po brzeg wodą, przyczem górny otwór roboczy ma być otwarty.

Nim się wodę nalewać zacznie, tak zwane uwalniacze sita, chociażby były przebite, jak np. tak zwane sita rozporowe Krzysko-Mayerowskie, uwalniacze sita konstrukcyi Chrobina (o których zresztą używaniu należy oznajmić przed rozpoczęciem się kampanii) jeżeli są, trzeba wyjąć z naczyń dyfuzyjnych i wszelkie otwory dopływowe i odpływowe tych ostatnich zamknąć równo z płaszczyzną ich ściany wewnętrznej.

W tym ostatnim względzie trzeba jeszcze mieć na uwadze, co następuje:

- a) od wymierzania wylacza się tak zwana muszlę, która jeżeli jest, znajduje się u górnego brzegu naczynia dyfuzyjnego i w jego wnętrze wyskakuje, jakoteż kanał pierścieniowaty, jeżeli się u górnego brzegu naczynia dyfuzyjnego znajduje, do którego otwór przyprawowy ma uście.
- b) We wszystkich naczyniach dyfuzyjnych, które pod sitem dna mają jeszcze przytopione lub przylutowane dno do rozdzielania soku, opatrzone do tego celu jednym lub więcej otworami, otwory te przed wymierzeniem zamyka się szczelnie równo z płaszczyzną dna do rozdzielania soku.

Jeżeli naczynia dyfuzyjne nie mają dna do rozdzielania soku, lecz tylko jeden lub więcej otworów pod sitem dna na dopływ i odpływ soku, otwory te zamykają się równo z płaszczyzną ściany, znajdującej się bezpośrednio pod sitem dna.

Jeżeli dno do rozdzielania soku nie jest przytopione lub przylutowane, zamyka się równo z płaszczyzną ściany, znajdującej się pod dnem do rozdzielania soku.

II. Jeżeli pokrywa otworu roboczego w naczyniu dyfuzyjnym jest ku zewnątrz wypukła, wypukłość jej wymierza się przez nalanie wody po szczelnem zamknięciu wszystkich otworów, mających uście do tej wypukłości, w taki sposób, aby zamknięcie znajdowało się na tej samej płaszczyźnie, co wewnętrzna ściana wypukłości.

Jeżeli pojemność tej wypukłości wynosi więcej niż 3 od sta pojemności naczynia dyfuzyjnego, nadwyżkę doliczyć należy do oplątnej pojemności tego naczynia.

III. Ułamki litra, gdyby z obliczenia tej opłatnej pojemności wypadły, opuszczają się co do każdego naczynia dyfuzyjnego, gdy wynoszą mniej niż pół litra, gdy zaś wynoszą pół litra lub więcej, liczą się za cały litr.

§. 3.

Wydajność dzienna pras do soku, opodatkować się mająca, obliczana będzie podług skal, ustanowionych rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 28 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 80), z dodaniem sto dwanaście (112) od sta, jakiegokolwiek rodzaju jest prasa.

§. 4.

Rękojmią, którą złożyć ma każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego ryczałtowo opodatkowanej, na wypadek, gdyby dopłata była potrzebna, ustanawia się w kwocie 20 od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

Dunajewski r. w.

79.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25 maja 1885,

tyczące się miary rękojmi na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, którą fabryki cukru burakowego złożyć mają w kampanii 1885/86.

Kwotę rękojmi na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, którą każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego, ryczałtowo opodatkowanej, złożyć ma według §fu 6go ustawy z dnia 18 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 74), zmieniającej w części przepisy o opodatkowaniu cukru burakowego, ustanawia się na kampanią 1885/86 w kwocie jeden od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

Dunajewski r. w.

80.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25 maja 1885,

którem wydają się postanowienia w przedmiocie liczydeł w fabrykach dyfuzyjnych na kampanią 1885/86.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu zatrzymują się w mocy obowiązującej także na kampanią wyrobu cukru 1885/86 postanowienia rozporządzeń z dnia 14 lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 80), z dnia 7 lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 97) i z dnia 25 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 75) w przedmiocie liczydeł, które w fabrykach cukru burakowego służyć mają do oznaczenia rzeczywistej ilości ładunków naczyń dyfuzyjnych.

Dunajewski r. w.

81.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 25 maja 1885,**

o upoważnieniu król. węgierskiej delegacji komory głównej w dworcu zimońskim do postępowania wywozowego z cukrem, tudzież delegacji król. węgierskiej komory głównej ossowskiej w Drenkowie istniejącej do postępowania wywozowego z płynami wysokowemi pędzonemi, piwem i cukrem.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, król. węgierska delegacja komory głównej w dworcu zimońskim upoważniona została do postępowania wywozowego z cukrem, wysyłanym za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat, a delegacja król. węgierskiej komory głównej ossowskiej w Drenkowie istniejąca, do postępowania wywozowego z płynami wysokowemi pędzonemi, piwem i cukrem, gdy towary te wysyłane są za linią cłową, z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Dunajewski r. w.